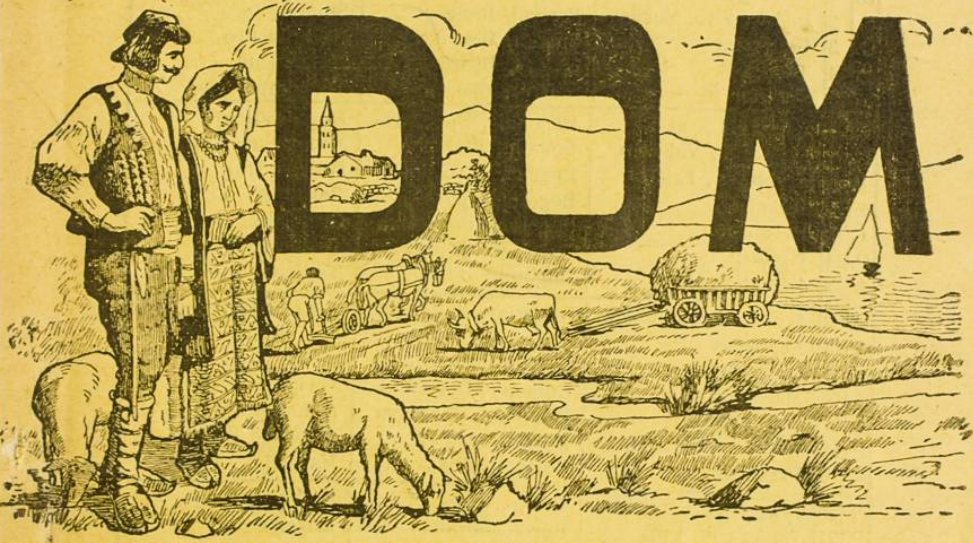

81224

HRVATSKI DOM

Br. 3.

(ZA MISEC OŽUJAK 1924.)

KNJIGA PRVA.

SADRŽAJ :

1. Žive rane fra Mije Kotaraša.
(Svršetak) Spivao: Starac Mijo.
2. Tri Passekove Pisme.
3. Oglas.
4. „Obznana“. Spivao: Starac Mijo.
5. Glas pučke duše.
Spivao: Mile Radica.
6. Starcu Miji. Spiv.: I. Passek.
8. Hrvatski Sabor u Splitu.
Spivao: Starac Mijo.

„HRVATSKI DOM“

Uredjuje: Starac Mijo

Izlazi na prvi svakog miseca na jednom tiskanom arku.

Predplata za tuzemstvo

Za 12 Araka Din. 72.—

Za 6 „ 38.—

Knjižarska cina arku Din 8.—

Predplata za inozemstvo i Ameriku:

Za 12 Araka Dolara 2.—

Knjižarska cina Arku 0.20 cent.

Pisma, Pisme, Naručbe, Oglasi i Novci

Za „HRVATSKI DOM“

šalju se na adresu:

Miho Jerinić

ŠIBENIK, Glavna ulica 108. II.

Knjižarska cina . . . Din. 8.— (za tuzemstvo)

„ „ Dolar. Centi 0.20 (za inostranstvo).

Izdavatelj i odg. urednik: Jerinić Miho

Tisak: Pučka Tiskara — Šibenik.

Sićanj 1924. ima 31 dan.

Dani	Hrvatski Kalendar	Hrvatska narodna imena	Pravoslavni Hrvati
U. 1	Nova godina. Obrez. 6.	Berislav, Berislava	Novo Ijeto 1924.
S. 2	Ime Isusovo, Makarije	Berivoj, Biserka	Silvestar p.
Č. 3	Genoveva	Biladin, Bisernica	Malábija pro
P. 4	Tito b.	Bilimir, Bistra	Zbor 70 uč.
S. 5	Telesfor p.	Blagoje, Bjelava	Teopempto
N. 6	Sveta tri kralja.	Blagomir, Bjeloslava	Bogojavljenje
P. 7	Marcel b., Valentin	Bogašin, Blaženka	Zbor Ivana Krst.
U. 8	Severin s., Erhard	Bogdan, Blaženka	Georgij Hoz.
S. 9	Julijan	Bogoje, Bogdana	Polijevtko
Č. 10	Pavao pn.	Bogoljep, Bogoslava	Grigorije
P. 11	Higin p.	Bogoljub, Bojana	Teodorije
S. 12	Ernest s.	Bogomir, Bojka	Tatijana
N. 13	1. po 3 s. k. Sv. obitelj	Bogoslav, Boljemila	N. po Prosvj. Emil i St.
P. 14	Feliks m.	Boguhval, Boljenjega	Oci na Sin.
U. 15	Mavro o.	Bogumil, Boljeslava	Pavao Tiv.
S. 16	Marcel p.	Boljemir, Borika	Verige sv. Petra
Č. 17	Antun pn.	Boljeslav, Borislava	Antonije Vel.
P. 18	Stolica s. Petra u Rimu	Borilo, Bosiljka	Atanasije i Kiril
S. 19	Priska m.	Boris, Bosiljka	Makarij
N. 20	2. po s. 3 k. Fabij. i Seb.	Borko, Boška	N. 35. Jeftimije
P. 21	Agneza dj. i m.	Borna, Božana	Maksim
U. 22	Vincencij i Anastazij	Boroje, Božena	Timotej
S. 23	Zaruke B. D. M.	Borivoj, Božena	Kliment
Č. 24	Timotej b. pn.	Boško, Božetjeha	Ksenija
P. 25	Obraćenje s. Pavla ap.	Božetjeh, Branislava	Grigor. Bog.
S. 26	Polikarpo b. m.	Božićko, Branka	Ksenofont
N. 27	3. po s. 3 k. Ivan zlatousti	Božidar, Bratoslava	N. 36. Pr. m. Ivana Zl.
P. 28	Julijan, Ildelfons b.	Boživoj, Budimira	Efrem sirski
U. 29	Franjo Saleski b.	Božo, Budislava	Ignasije
S. 30	Martina dj. m.	Branilo, Buga	Barilija Vel.
Č. 31	Petar Nolasko pr.	Branimir, Buga	Kir i Ivan

Odgovori Starca Mije.

Ggda. dr. Dr. Arandjelović, dr. M. Ivanić i dr. Gjurgjević — Beograd. — Vaše sam pismo primio, pročitao i shvatio Vašu živu želju. Ona je dobra, ali je postavljena na krivi temelj prema momu shvaćanju rišenja balkanskog pitanja. Pred godinu i pol razgovarao sam se o istoj stvari sa blagopokojnim Stojanom Protićem u Zagrebu, pak sam iz njegovih razglabanja dobio uvirenje, da kada bi se na njegovoj bazi i postignuo bio sporazum izmedju Srba i Hrvata, da taj sporazum ne bi bio od dugog vika, dok mi svi na Balkanu moramo težiti za tim, da medju narodima živućim na Balkanu postigne takav sporazum, koji će nam garantirati mirni razvoj pojedinica u cilini. Protić, ma koliko god sam kroz zadnjih trideset lita visoko cinio njegov idealizam, ipak je bio mišljenja da je najpodnesnija monarhistična baza, dok mi u republikanskoj bazi našeg zajedničkog rada i dilovanja vidimo spas svih na Balkanu živućih naroda.

Sve što diše ljubavlju kršćan-
[skom

U Kninu se radovalo jeste,
Slušajući Miletu Pastiru
I fra Miju sinjskoga junaka;
Putem im se klanjaše do zemlje,
Bez razlike veliko i malo,
Ljubeć ruku crkvenomu Ocu,
Kad na jednom crnih vrana jato
Pomoli se na sred Knina grada,
Na čelu mu glave bez moždjani,
I bez ljudskog ponosa i krvi,
Do tri brata, do tri jogunice,
Prazne tikve, golobradi momci,
A uza njih generali mudri,
Zor delije bez djogata vranca;
I vojvode siloviti duhom
Sve hajduci iz kninskoga polja.

Kad spaziše delije neznani
Kotaraša sinjskoga fra Miju,
Podigoše viku i galamu,
Svi urliču kao divlje zviri,
Urlik njihov razliga se gradom,
Navališe na gvozdena kola,
U kojima sidiše fra Mijo
Uz biskupa Miletu fra Jëru.
Navališe ko sedam lavova
Podivljali, sve im pina pini
Na usnama, blidim od ljutine;
Natiću se u psovka ma grdnim
Proti Miji, kakvih teško čuti
Iz ustijuh pametnoga bića.

Ne štede mu ni oca ni majku,
Koji vični pod studenom ploćom
Sanak sniju, a trule im kosti
Po probima premeću alčaci,
Ko da su im mrtve kosti krive,
Što su oni izgubili glavu.
Psuju njemu Boga i Divicu
I sve svece, jazuk ih je slušat,
Kako grde vlastitoga Boga,
Koj na Križu prolio je Krvcu
I za grihe pravoslavne braće!

Kad se družba braće i nebraće

Nasitila svake grdne psosti,
Na kolima prozore polupa,
Gnjilim jajim na fratra se baca,
Da mu masti kičenu odoru,
Proklinju mu kuću i kućište,
Crnog vruga pozvalju u pomoć,
Da odnese Kotaraša Miju,
Jer da se je Radiću prodao,
Koga ljubi sovijska Rusija,
Koga prima bahata Eangleska.
Ko principa u Londonu gradu,
Da ga sluša, kako priča jade,
I nevolje, u koje su pali
Svi Hrvati nakon sloma Beča
I Budima, dva ljuta krvnika
Slovenaca, Srba i Hrvata.

Stane juriš sedmorice „braće“
Na fra Miju, a kamenje leti,
Kao jaje kroz prozor u kola,
Sve razbija čega se dotakne,
Već u krvi Bilandžiću leži,
Pa ne štede fra Mijine glave:
A kada je prolivena krvca,
Bilandžića dike od glavara,
Stane vriska svijuh suputnika,
Al se vriske delije ne plaše,
Već ko zviri skočiše u kola,
Za abite potežu fra Miju,
Krešuć njemu Boga Velikoga,
I prite mu teškim buzdovanom,
Da će njemu razmrcvarit glavu,
Ako li se ne iskrea vani,
Iz kolica što u Zagreb vode,
Da se klanja Bogu Velikomu.

Sve to gleda Kotaraš fra Mijo,
Mirne duše i moli se Bogu,
Svojoj braći da prosvitli pamet,
Da ih čuva od zla i nevolje,
I tamnice, nesretne družice,
Pa im veli tiho, razborito:
„Dico moja sivi sokolići,
„Manite se kamenja i psovka,
„Manite se bezposlena posla,
„Junak nije ko Gospoda psuje,

„Ruke k sebi, ne pravite rugla
„I sramote hrvatskomu Kninu“.

Bolje da se ugrizo za jezik,
Nego da je otvorio usta!
Čim on svrši na poso se dignu,
Pa ga zgrabi do sedam junaka,
Silimice izgurit ga vani,
Kroz prozore oni pokušaše,
Al kada im neuspilo dilo
Na junačkom odporu fra Mije,
Pograde ga te ga izguraše
Iz poštanskih „jugovinskih“ kola,
Pritići mu rukama u zraku,
Da ne smije prosliditi puta,
Jer da će ju poletiti za njim
I kad stigne u hrvatski Gračac,
Da će tamo u ličkom kotaru,
Bit ubijen toljagom po glavi,
Ili zrnom u sred srca živa.

Mirno sluša Kotaraš fra Mijo
Smrtnu pismu braće i nebraće,
Moli Boga, da ga ne napusti
U nevolji u sred Knina grada,
Te se skloni izpred te napasti
Sa trojicom suputnika, svojih
Koji no ga pratijahu virno,
U prizemlje kninskoga hotela,
Misleć sad će rulja dati mira,
I nadoći pozvani organi,
Da čuvaju čovičanska prava.
Al se Mijo kruto privario,
Razbijači izgubiše glavu,
Nahrupiše kao divlje zviri
I htidoše provalit u sobu,
Gdi se bić sklonuo fra Mijo,
Da urade Bog sam znade kakvo
Zlo opako jošter nečuvano.

Čim je rulja pomolila glavu
I dignula ruke po aeru,
Da razbija od hotela vrata,
Ustadoše drugovi fra Mije
I u njima uzávrila krvca,
I rekoše kninskim razbijačim :
„Kanite se, braćo od nedraga,
„Svakog dila zlobnog i prokleta.
„Ako su vam crne vrane danas
„Uništite i izpile mozag,

„Pa neznate što radite bisni,
„Znajte, da će svaki od nas prije
„Izginuti, nego li će jedan
„Od vas prodrít u sobu fra Miji.
„Virujte nam ne poznamo šale,
„Manite se ludog ludovanja ;
„Vi u sobu ne ćete prodrít,
„Do li preko naših mrtvih glava.

Za savite poštene i dobre
Kninske rulje mare i nemare,
Do tri puta učiniše juriš,
Do tri puta pokušaše sriću.
Da provale u sobu fra Miji,
Da ga starca sastave sa zemljom,
Al da zašto, ni žalio ne bih ;
Već ga zato htiše umoriti,
Jerbo ljubi dušom, tilom grudu,
Koja no ga na svit bili dala,
A ta gruda Hrvatska ze zove,
Koja nekoć primila u krilo
Braću, kad su bižali u strahu
Pred junačkom osmanlijskom

[vojskom,
A sada nam odvrćaju ljubav,
Kakve nigda očekivo nisi,
Sabatinoin, teškim buzdovanom
I traže nam sa ramena glavu !
Oj neviru, nigdi te ne bilo,
Zatrló sê tvoje sime kletó
Izmedj braće Srba i Hrvata.

Kad se „braća“ malko odmoriše,
I napiše rumenike vina,
Sa svim silam nahrupiše opet,
Da razbija od hotela vrata,
Okó kojih borba se rázvila
Izmedj ludih sedam razbijača
I trojicé desnih prijatelja,
I drugova Kotaraša Mije.

Boj se vodi, zlo će da se rodi,
Ako lúde porazbiju vrata ;
Boj se vodi, násrću delije,
Al im borba uzaludna bila,
Vrata brane hrvatske mišice.
I navalu odbijaju svaku.
Na dilu se poznaju junaci,
Koje no je porodila majku,
I hrvatskim odgojila mlíkóm,

Boj se vodi do dva puna sata,
 Ko hijene navaljuje luda
 Da fra Miji mantiju izpara,
 Što ga resi vridna redovnika;
 Da ga kolje bez srca i duše
 Izpod grla sa oštricom noža,
 Umoćeaom u sićanu gorkom,
 Al kada je luda uvidila,
 Da su jače hrvatske mišice,
 Da im niko odoliti ne će,
 Da se ne će napojiti krvi
 Fra Mijine, izpod bila vrata,
 Tada se je domislila brzo
 I napadne Frankića Andjelka,
 Koji no je u prizemlju mirno
 Od hotela gledao nebratske
 Napadaje od trojice braće
 I njihovih suludnih ortaka
 Nu i tu su loše sreće bili,
 Ni Frankiću nisu naudili,
 I u njega desnica junačka,
 Koja siće za dva ljuta maća.

Kad uvide tri brata nebrata,
 Da nemogu prolomiti vrata
 I napit se fra Mijini krvi,
 Biše oni da pobisne ljuti.
 Sto im misli na pamet je palo,
 Svu stotinu na jednu su svili,
 I fra Mijo u Kninu kad stane
 I za Zagreb nepromislidi puta,
 Odlučiše kninske perjanice,
 Podignuti neprednu vojsku,
 Da navali na državna kola,
 Kada u njih Kotarašu side.
 Što odluče izvršiše ono,
 Da je bilo strahota gledati,
 Kakvu vojsku podigoše bisni
 Razbijači na fra Miju samog,
 Kojeg prati oružana sila,
 Da mu glavu obrani od zviri.

Čim fra Mijo pomolio glavu
 U blizini kolodvora kninskog,
 Nasta buka, kakve Knin ne pamti,
 Lete jaja sa četiri strane,
 I padaju pogrđnice riči,
 Kakvih samo izustiti mogu,
 Ljudi, koji pogaziše lice

Ispred ljudi i pred Višnjem
 [Bogom!
 Kroz svitinu prolazi fra Mijo,
 Ne boji se napadaja braće,
 Nit se plaši izgubiti glave.
 U njega je čista savist bila,
 Da nikomu, pa ni Srbu bratn,
 Nije reko: Tamo da si dalje!
 Daleko ti kuća i kućiste
 Od mojega hrvatskoga dvora;
 Već je braću pravotomne vire,
 Uvik primo za bogu u sofru,
 Gostio ih rakijom i vinom,
 Po staromu bratskom običaju;
 Nit ga pito koje li si vire,
 Već ga zimi u odaje primo,
 Da se grije vatrom ugrijane,
 Ali luda za dobra ne mari,
 Pa kad vlak se započne da kreće,
 U kom sidi Kotaraš fra Mijo,
 U vagonu zatvoren ko janje,
 Prama Splitu, hrvatskomu gradu,
 E da vam je pogledati bilo,
 Kako bisne ludi razbijači,
 Srce bi vam proplakalo bilo,
 Znajuć da su jednokrvna braća;
 Kako šake podižu i prite,
 Da će tući fra Mijina ledja,
 Da će glavu smrskat mu u piljke,
 Da će obe polomit mu ruke,
 Da će obe pokosit mu noge,
 Da će oba izkopat mu oka,
 Da će oba ostrići mu uha,
 Da će zube povadit mu zdrave,
 Da će criva parat mu u droba,
 Da će njemu džigericu zbušit,
 Da će njemu odkinuti jezik,
 Da će njemu nozdrvice satrt,
 Da će njemu obrvice spalit,
 Da će njemu trepavice gult,
 Da će njemu živo srce sići,
 Da će njemu zatvoriti dušnik,
 Da će njemu moždjane ispiti,
 Da će njemu isprebijat rebra,
 Da će njemu odkinuti tilo,
 Da će njemu žilu kucavicu
 Otvoriti, da mu krvca vrcne

Iz krupnoga, junačkoga tila,
 I kada se rastavi od tila,
 Da mu duša prestane disati,
 Na veselje i radost veliku
 Zalutala „vasionog sveta“,
 Što se krsti sa tri pusta prsta,
 I u mržnji nepriznaje Krsta,
 Kojemu se rimski slidbenici
 Mole, da medj Srbim i Hrvatim:
 Sloga, ljubav vladaju do vika.

Kada vodić kninske željeznice,
 Znak podade, da će vlak odjurit,
 Ah da vam je bilo čuti viku,
 Što podignu zavedena grla,
 Proti Mije i njegovim družim,
 Zatvorenim s čvrstom ključani-

[com

U kupeju gvođenog vagona,
 Srce bi vam proplakalo bilo,
 Slušajući, kako braća grde
 Rimske crkve vridnog redovnika
 Koga resi pojas i mantija,
 Svetog Frane, koga narod ljubi,
 U svim selim, gdi god nam dopire
 Rič hrvatska pisana i živa.

Navališe ljuto hrpimice
 Na vlak, da mu izvuku kotače.
 Kad to spazi oružnička straža,
 U vis puca iz tankih pušaka,
 Znak podaje da se narod smiri,
 U to vlak se krene i odjuri,
 A u nj skaču do tri razbijača
 I polete do onog vagona,
 U kojemu sidiše fra Mijo,
 Tri su puta pokušali silom.
 Na vagonu da otvore vrata,
 Al im muka uzaludna bila,
 Jače gvođje od njihovih ruku
 I kad dodju do Kosova Polja,
 Poliveni ruglom i sramotom,
 Pobigoše kao viverice,
 Kad zasuška nešto iza busa,
 A fra Mijo put nastavi zdravo
 Prama Splitu vidajući rane,
 Što no ih je dobio na glavi,
 U kolivci hrvatskih knezova,
 U sred Knina u srid bila dana,
 Od ludova i nešvitnih glava,
 Moleć Boga da im grihe prosti,
 Pa da budu u dugom životu
 Ljubit brata, koje vire bio!

Pozdravi Starcu Miji.

Pittsburgh Pa dne 10 sičnja 1924. Šaljem Vam dva dolara za predplatu na „Hrvatski Dom“. Primio jesam prvi primjerak za sičanj i veljaču, te mi se jako dopalo, kako znate divno pivati: Hrv. slobodi i Domovini. U tom cilju samo napred do slobode Hrvatske Domovine i Hr. Naroda. U tomu nesmije biti straha ni pred smrću, jerbo je bolje častno umriti, nego sramotno ili nečasno živiti kao što to izdajnici čine. Bog neka Vas čuva u radu za slobodu Hrvatske Domovine. Primite moj srdačni pozdrav. Ostajem sa štovanjem i z Bogom

Petar Belinić

Rankine. Prosinca 19. 1923. Vašu Pismaricu „Hrv. Dom“ primili. Hvala lipa. Predplaćujem se na istu, te mi šaljite sve svežićie. Čestitam Vam Božić i Novo Lito 1924. Da Bog da zavladala sloga, ljubav i bratstvo medju našim narodom u god. 1924. Bog sačuvao naš narod od svih, koji s njegovom kožom trguju, a Vi nam pivajte i kroz pisma narod budite i u slogi uzdržite.

B. Bekavac.

I. PASSEK: (Ogulin).

1. MAJCI DOMOVINI.

Prva pisma, što je sklada
Još neuka muza moja.
Primi Ti je Domovino,
Prva neka bude Tvoja!

Otačbino, majko draga
Pozdravlja Te sinak sada.
Iz dubine srca svoga
Što je izvor mnogih jada...
Izvire iz srca toga
Prva pisma, što je sklada!

Kako li sam sretan sada
Što Te Majkom nazvat mogu.
Kako duša moja mlada
Hvali za to Višnjem Bogu.
Pisma hvali nad sve ino...
Primi Ti je Domovino!

Grudo mila, zemljo moga Roda
Ja Te ljubim - to ti kazat mogu!
Da Ti svane - željena sloboda
Vik sem molim - Višnjem Ocu Bogu.
Zato piva kô kad drhšće hvoja
Još neuka muza moja!

Takve Majke zvat sê sinom
O čast li je nad sve ine.
Dičit ću se Otačbinom,
Koja slavne rodi sine.
Nisam pisnik ali ova...
Prva neka bude Tvoja!

2. NJEMU.

Nad domovinom nadvili se teški oblaci,
Pritisnuli Njeno čelo crne sjete traci.
Dušman hara, svoju kletu meće silu,
Da ubije -- zavik zatre Domovinu milu.

Pritisnuo milu zemlju jaram klete ruke.
Nikog nema. Nitko neće da odstrani muke.
„Jadna zemljo! Jel' Te i Bog ostavio veće,
Kada nitko, a ma nitko pomoći Ti neće?!“

Dušman ništi, ruši svete dvore,
Silom hoće da nestane, što nam oci stvore.
Na daleko već se širi krvav jauk ljudi,
Proganja ih, ubija ih silom krvnik hudi.

Tisuć lita tišti sila ovu zemlju svetu,
Nikog nema, da satare „švapsku“ silu kleta.
Dušman hoće, da nestane i zadnjeg Hrvata:
Otvorena bit će meni — misli svukud vrata.

U tom teškom nama stanju domovine mile
Rasprostu se nad nam krila Slobode vile.
Rodio se nama sinak, — kao andio s neba,
On će nama veće dati, što nam silno treba.

Vodit stade borbu ljutu kao živi lav,
Za slobodu nama milu žrtvovo se sav.
Doć će ali Sloge sunce i pred naša vrata,
U Slobodi bit će Majka sad tužnih Hrvata!

Braćo mila, braćo draga, prošlost nam je dična
Nek' nas Slozi ona uči za vikova vična.
Pradidovi, stari borci, nek nam uzor budu,
Dila njina nek nas uče branit svetu grudu!

U tom sveto primjer Njega, slidimo bez riči,
Sloga, opet samo Sloga ove rane liči.
Slidimo Vodju, on nas vodi do Slobode vrata,
Samo tako u primjeru pradića, Hrvata!

3. POBIDA JE NAŠA!

Od Dunava sve do mora
Urnebesan klič se ori.
Preko voda, preko gora
Glas naroda gromko zbori:

„Živio nam smili lavu,
Šmrvio si izdajice;
Pravo dao našem pravu,
Uništio kukavice.

Junački nam Vodjo dragi;
Zdravo da si pobidniče,
Slobodni su naši pragi
Žrtvom Tvojom mučeniče!“

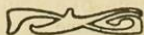
Bosna naša, štitnica Hrvata
Vesela je, pobida je njena,
Neprijatelj kukavički pada,
Nestalo ga ko žednih hijena.

Dalmacijom, kolivkom Hrvata
Glas pobide gromko ori,
Hrvat svoga gri brata
Grleći ga On govori:

„Živio nam Vođo dragi;
Zdravo da si pobidniče,
Slobodni su naši pragi
Žrtvom Tvojom mučeniče!“

Slovenija zemlja sveta
Ponesla se kako valja,
Otišla je sila kleta,
Drzka ruka Nju ne kalja.

„Živio nam dragi sine;
Vodjo mili svih Hrvata,
Pobida je domovine —
A kukavce čeka plata!“

Oglas

Ovijem se daje do javnog znanja, da će se po novoj godini izdavati putne isprave po doli naznačenim uvjetima :

1). Svaki onaj koji pripada jednoj stranci koja je proti državnom i narodnom jedinstvu neka se ne obraća ovamo za bilo kakvu putnicu jer mu se molba neće ni u obzir uzeti.

2). Putnice će se davati jedino dobrim i pravim državljanima koji treba da odmah prilože molbu :

a) stari pašoš ako ga posjeduju

b) krštenicu redovitu biljegovanu

c) lični opis potvrđen od općine

d) uverenje od kr. kotarskog suda da nema zapreka

e) uverenje od općine da je udovolio vojnoj dužnosti

f) uverenje od Poreznog ureda da je podmirio porez

g) dvije nove slike

h) polog od 50 dinara za librić i biljeg na istoga.

3). Nitko neka ne dolazi osobno pitati ili pospješivati putnice, jer će se iste s najbjećom žurnoću rešavati i poštom dostavljati strankama.

4) Neka nikome ne pade na pamet da dolazi u ovaj ured uveravati o svojem patriotizmu, svak ima za sobom 4 godine iza sloma pak će njegovo ponašanje kroz ove četiri godine biti najbolji dokaz patriotizma.

Sve ovo vrijedi i za pokućarske dozvole i za oružne listoe a u glavnom za sve pogodnosti koji se traže od ove države.

Legitimacije za tuzemstvu licima ispod 21 godine neće se uopće izdavati.

Licima pak ispod 30 godina izdavati će se legitimacije jedino uz fotografiju i molbu.

Imotski dne 18 Decembra 1923.

Kr. Sreski Poglavar :

MIKELIĆ, v. r.

„OBZNANA“.

Spivao : Starac Mijo.

Sastali se ljudi
S koca i s konopca,
Raznih čudi, punih kesa
Novca, „besa“, svi bez fesa
U Belgradu „lepom“ gradu
Da vičaju danju, noći
Kako li će kraju doći
Hrvatima, robovima
Evandjela i Korana,
I Slovencim slugam Beča
I svakog isána.

Godina je treća
Da vičaju, da buncaja
Svega, svašta!
Puna im je pusta mašta
Sve planova,
Teških misli,
Starih snova,
Kad bi stisli
U hãmbare sve Hrvate!

Pokušajte prvo bate
A kad oni ne uspiše,
Tad kundake izumiše,
A kad ovi popucali
Tad poreze udariše
I namete!
Kad Hrvatim orobiše
I kožicu s pete
Onda oni podkupiše
Rulju - Hulju,
Skote - za velike svote.
Napuniše njima kese
I tisnuše u ruke
Bombe, metke, samokrese,
Da hrvatskom rodu muke
Sve zadaju,

Kako bolje sami znaju,
A bez straha i bojazni
Od ikakve kazni.

Rulja puca i ubija
Sve nedužne i nevine,
Sve razbija
Lomi, krši
Čaršijinu Volju vrši
I kažnjive čini čine,
To gledaju mirna oka
Policija, komesari,
Načelnici poglavari
I seoski rondari,
Straža, vojska, slavna Vlada
I čaršijska cila stoka.
Te se smije i uživa,
Kad u krvi Hrvat pliva
Pod čaršijom ko nikada
Odkad na svit on se rodi.

Al kad i toj silnoj Vodi
Hrvat zno se da ukloni
Tad ministri beogradski
Siloviti, i smioni
Izumiše zakon hadski.
„Obznana“ ga slovo zove,
Da uvedu kazne nove
Za Hrvate, koji ljube
Rodnu grudu,
Sinje more:
U svom koji znoju, trudu
Za dom svoj se muški bore
I u borbi se ne plaše
Ni Pašića, ni Ninčića
Niti jednog sjvog ptića
Što cvrkuta na granama
Beograda, praznih nada,

Hrvatima gdi se kuha
Smrtna juha,
Ko što im se varila je
U sred bečkog negda Dvorá!

Kad pas laje
A rep mota
Nije hora
Iza plota
Nasrnuti da će.
U Pašića malo riči,
Nosi uske blaće,
S njim se Belgrad diči
I kad plače!
A on plakat uvik znade.
Kada vidi svoje nade,
Da mu bidnu ne uspiju!

Eh da može Starca Miju
Uloviti,
Izprebiti
Iskopo bi on mu oči,
Al će vrime ipak doći
Dà će Pašić sebi samu
U staračko gledat lice.
Jer je nama kopu jamu
Baš nebratski, podlimice.
On je htio prevariti
Vodju svih Hrvata;
On je htio obisiti
Bez buke i rata
Preko svojih virnih sluga,
Izdajica, crnih tuga,
Sedamdeset zastupnika,
Sedamdeset naših dika,
Veleć njima da svi rade
Prot Državi - koju ljube,
Prot Državi - koju hrane,
Prot Državi - koju hraně,
Kojino se i ne gube
U poslove ko sin Rade,
Što se gubi puneć džepe
Nezasitne i „lepe“.

Oh koliko Belgrad ima
Glupih ljudi i slipaca,
Poznato je nama svima.

Da smo stado od ovaca
Ne bi nako divanili
I pisali vik o nama;
Silom ne bi ni pritili
Kao da smo prázna slama
U snopovim, —
Tim hajducim i ludovim
Ne će uspit ni „Obznana“.

Ti zavikni
Ili klikni
„Živila Hrvatska“,
Nemaj straha
Onog maha
Ruka „bratska“
Kaznit će te petnest dana
Jer to traži ta „Obznana“.

A da tebe vrag prevari
Onaj stari
Koj u paklu gospodari,
Pa da klikneš Republiku,
Svih Slavena Južnih diki
Svi redari,
Oružnici,
Poglavari,
Namistnici
Prebit će ti šiju, kosti
Od radosti,
Da u tebi duh uduše
Te smrdljive duše,
Afaristi,
Rojalisti
Samo da si bolje tove
Trbušine svakog love,
Koj slobodno diše, ne će
Da prikuni svoje pleće
Pod vražija zlatna kola.
Njega sablja gola
Siće i komada
Jer „Obznana“ sada
Gluha pak ne čaje
Kako vraž'ja svita
Svakog blaga sitā
Narod truje
I ubija
Dok ga mirna Republika
Diže, bobri, da je slika
Blagostanja

Mirovanja;
 Ne će rata
 Izmedj Srba i Hrvata
 Koga svita podržaje,
 Koga svita uspiruje,
 Koga svita veličaje
 Koga svita nagradjuje
 Jer dok bude spora
 Izmedj Srba i Hrvata
 Dotle svita svitlog dvora
 Uživat će svakog sata
 Svake lasti,
 Svake slasti,
 Al kada se spor uguši
 Izmedj Srba i Hrvata
 Tad će svita zebst' u duši,
 Naći će se preko vrata
 Osamljena,
 Omražena
 Na sokaku —
 „Obznanu“ će kleti svaku.

Svanuti će Zora rana
 Puna Sriče i Slobode,
 Gledat ćemo kako vode
 Djavli duše osamljene
 U had, da im gore zjene.
 Ko pod drugim jamu kopa
 U nju sam se vik zakopa.
 Tako će se dogoditi
 Svima s koca
 I s konopca
 Jer su znali sastaviti
 Zakon proti ljudskoj glavi,
 Da udari
 Svakog onog ko državi
 Želi dobro, želi sriču
 I dolara punu vriču,
 A taj zakon jest „Obznana“
 Beogradska kleta mana,
 Koja brani
 Krvopije,
 Koja hrani
 Guje, zmije,
 Koja štiti
 Sve Aždaje,
 Koja miti

Ljute zmaje
 Na stolicam,
 Od baršuma,
 Na kim side razni skoti
 Sve po izbor idioti,
 Načelnici,
 Pročelnici.
 Prazne glave
 Načičkane
 Nacifrane
 Pune strave,
 Koje briju bez sapuna
 Srbijance i Hrvate
 I Slovence naše, brate!
 „Obznana“ je zakon smišan
 Kod Hrvata još suvišan:
 Medj Hrvatim nema stvora,
 Da se bori prot' svog dvora;
 Ak' u svomu domu neda
 Hrvat, da mu „zapoveda“
 Tudja ruku, to grih nije
 Da se njega za to bije.
 Hrvat traži u svom Domu
 Slobodicu Rodu svomu;
 Žena da mu gospodari,
 Da mu kuha, peče, vari:
 Cerka da mu stado pase
 I slobodna da se
 U svom kolu vrti,
 Da se u nju ne uprti
 Tudja ruka
 Od hajduka,
 A sin da mu toprag čuva
 Od pljačkaša, razbojnika
 Od lupeža svakog suva —
 I da Rodu bude dika.
 „Obznana“ je zakon stvoren,
 Ali slabi ima koren.
 Doć će ljudi bistrih glavu,
 Doć će ljudi zdrave svisti,
 Doživit će naša javu,
 Da će oni ljudi isti,
 Kojino su puni straha,
 U dva sama kratka maha,
 Ovaj zakon načrčkali,
 Na stolici da bi stali,
 Sa stolice doli pasti

I hez masti
I bez slasti
Na temelju te „Obznane“
Cilog roda ljute rane.

I kad oni u vlastitom
Glibu, trbušinom sitom,
Valjati se budu
Ej veselja
Što će biti
Stotinu će ti se želja
Izpuniti
A narod će od radosti
Suze liti
I pivat će: Bog im prosti!
Grišili su kao psići.
Markovići i Pašići,
Kad su ovaj zakon smišni
I suvišni
Izumili
I stvorili,
Na pristolju da ih brani,
Jerbo da su odabrani
Oni Oci domovine.
Kuju ljubiš, majčin sine,
Više neg' li jezik guje,
Koju rodu sree truje.

I „Obznane“
Kad nestane
Slaviti će sva nam zvona
Pivat pismu sa Siona,
Složiti će se onda braća
Bez tamnica i bez maća!
Sve će plivat u radosti
Bog Pašiću neka prosti
Sva našilja, sve ludosti
Što počini u starosti.

A ti, Rode od tri Vire,
Raduj mi se preko mire,
Trpi sada jošter rane,
Nestat će i „Obznane“,
Ne će proći dugo vrime,
Izniknut će dobro sime,
Slogè bratske i ljubavi
I na Drini i na Savi,
Poplaviti će sva nam polja,
Budućnost nam bit će bolja!

Radić Stipe na Balkanu
Izličiti će svaku ranu
Koja sada Srba brata
Mori kao i Hrvata;
Koja tišti sve Bugare
Saveznike naše starè,
I Slovence koja mori,
Muslimanim mira neda,
U pakao kad se sovi
Ta „Obznana“, mosur-leda
Složiti će se do dva grada
Sa istoka i zapada
A te sloge plod će biti:
„Svaki brat će u svom Domu
„Po čefu i po volji
„Svomu Rodu život bolji
„Po kalupu kovat svomu.
Već pucaju svi okovi
Teški lanci
I katanci...

Na vidu su ljudi novi
Maslinove nose grane
Čovičanstvo i mir ljudim,
Nestati će „Obznane“,
I svih njenih paragrafa
I čaršijskih svih šarafa.
Bog će vratiti pamet ludim
Ministrima
Trabantima...
Nestati će crnih ptica
Izilica...

Već se lome sve stolice
Štropot šumi iz daljine
I već sinci Domovine
U vis ruke slaveć Boga
Dižu, da je stvora svoga
Izbavio iz svih rana
Što mu zada
Ko nikada
Silimice
Beogradska ta „Obznana“
Ima nade doć će vrime
Urodit će dobro sime
Uz Slovence i Bugara
I Srbina draga brata
Veseli bit će Rod Hrvata
Starca Mije - želja stara!

STARCU MIJI.

Spivao: J. PASSEK (Ogulin).

Pisniče, ja znam da Tvoje srce krije
Mnogo toga, što još dalo nije.
Pisniče, ja znam, da još će pisme biti,
Koja će nas buditi na Slobodu,
Koja će Ti čelo lovor-vincem viti
Za zasluge, što si napravio Rodu!..

Ja znadem Tvoju dušu ;
Ne, — vidio je nisam.
Slava Tvoja kažu,
Da je plemenita, čista
Kao ljiljan bistra,
Te čeka, želi, vapi dobro
Hrvátskom Narodu!..

Zakl'o si se perom svojim
Na oltar Domovine,
Na oltar svoga roda.
Seljački Ti hoćeš, sine,
Da patniku-seljaku
Zasine Sloboda!..

I već se budi Onaj, što snivo dugo biše
Ne, da kazni krvnika,
Koji krv mu piše.
Probudio se Onaj, da vodi ričju rat,
Ne, da liva krv.
Pravicu, Slobodu zahtiva
Što je davno tražio
Seljak, njegov brat!..

Predajite se Vi, što niste za Slobodu znali,
Jer krvna ruka usahnuti hoće.
Kolac, puška, nož i bič;
Ti idoli naši su pali
I nikada se već probudit neće, ...
Jest!... Ti idoli su pali!...

Čovičnost, Pravda, Sloboda
Razigrala grudi seljaka.
Slobodu hoće onaj, što tlačen vično bio...
I gle!
Jednom ričju brod se dig'o
Šabrao se kao pčela roj,
Čovičnost, Pravda, Sloboda
Posvuda se čuje poj . . .

U teškom radu : kopaš, siješ, radiš
A još uz to hvataš pero lako,
Kojim dižeš svoga patnog brata, . . . budiš
U njemu sveto čuvstvo jako,
Budiš Slogu, potičeš Slobodu,
Čovičnosti otvaraš Ti vrata,
Koje treba Tvome tužnom Rodu,
Zbog koje nesta junačkog Ti brata! . .

Radi Starče! Vrelo čuvstvâ budi
U seljaka, — diži ljubav Domovini,
Trag Slobode uli im u grudi,
Koje treba tužnoj Otadžbini! . .
Potiči ih svojim rič'ma plamenim
Neka radom budu dika Rodu,
Na pameti neka ima svatko
Žrtvovat se za zlatnu Slobodu! . . .

Starče Mijo — maši lakim perom,
Uli ljubâv Ti svakom u grudi.
Čovičnosti, Pravice, Slobode
Čuvstva vrela, traga od njih svakom
Uli, meći u junačke grudi; . . .
Mijo Starče, Ti im vodić budi!!

Zagreb 27. XII. 1923. U prvom redu želim Vam u Novoj Godini obilje božjeg blagoslova! Ujedno istim putem zahvaljujem, za poslanu mi pismu. Nepravdu su na meni učinili — ali konačno, za što da u ovo „bratsko“ doba ide nama pojedincima bolje, kad cio hrvatski narod strada i trpi. No svaka je sila za vremena i mi ovdje čvrsto virujemo, da će tom pašovanju skoro biti kraj. Mi smo sada osnovali Tomislav, društvo za proslavu hiljadu god. hrvat. kraljevstva, pa ćemo kao Hrvatice i žene učiniti svoje, da se Hrvati što dostojnije priprave i spreme, za proslavu te jubilarne godine, samostalne hrvatske države.

Primite izraz mog dubokog poštovanja i hrvatski pozdrav :

Slavka Fürst.

GLAS PUČKE DUE.

Spivao: Mile Radica, obrtnik, Split. *)

Ti si kod nas, već osamnest
[lita
Što redovnik i ko kateketa,
Zadnje vrime za paroka bio.
Sav se varoš u te zaljubio.
Viru, ljubav što od Boga brao,
Ko svećenik sve si nama dao,
Pod tobom je izčežnula buna
Gdi ti jesi, tu je crkva puna.
Tvoja dila varoš zavolio
I skladno se tada odlučio,
Molit tvoje crkve starešine
Da te ne bi od nas uklonile.
Jer glas puka jeste glas od Boga,
Hoće varoš da dodje do toga,
Do potvrde i do odobrenja
Križa crkvom tvog ustoličenja.

Naš don Ante zasluga je tvoja
Što se digla sva varoška volja,
Jer u tebi vidi redovnika,
Svetog Križa crkvi ti si dika.
Splitski biskup kad ću glase
[puka,
Tad potvrdi i njegova ruka,
Dade glasno puku odobrenje
I proglasi tvoje ustoličenje.
Kad su čuli u varošu glase
Od radosti svu tugu ugase,
I zavape živi biskup Splita,
Koj ne prima od nikoga svita.
Jer pravica pred Bogom je
[časna
A istina pred pukom je jasna,
Nije ovo rič u obće mala
Vam Prisivitli varoš kliče hvala.

Danas varoš stoji put veselja
Zašto mu se izvršila želja,
Da don Ante u njemu ostane
I tut čeka sebi bolje dane.
On je čestit i pravi redovnik
Križa crkve uzorni upravnik,
Jer je pošten i nije okaljani
Za to varoš ostaje mu haran.
Glasno kliče da ga Bog požive!
Ša pomoću od Blažene Dive,
Želječ s tobom, da se divi
Crkvom svetom u miru da živi.
Sveti Križu, eto redovnika
Pravednoga, nek ti bude dika,
Čuvaj nam ga i pokripi njega
Daj mu snage da dopre do
[svega.

Za kim pošo sretno njemu
[bilo
Varošanim nam će biti milo,
Veselec se i staro i mlado
S tobom Ante slatka naša nado.
Nek ti bude sretno ustoličenje
Tvoj puk voli tako odobrenje,
Nek ti radost obuhvati s toga
Oca, Majku, grane roda tvoga.
Koliko smo danas zadovoljni
Toliko smo mi tebi pokorni,
Hoćemo se sa tobom dičiti
I molitvom tvojom se kripiti.
Zdrav nam budi još na mnogo
[lita,
Pratila te crkve ljubav sveta,
Koliko se ti s nama divio
Toliko ti kličemo: Živio!

*) Hrvatski obrtnik Mile Radica, stari hrvatski borac u Splitu, ovu je pismu ispisao prigodom ustoličenja kanonika don Ante Milića za stalnog župnika u crkvi sv. Križa u Splitu, koje je uslidilo dne 16 prosinca 1923. i poslao nam ju, da ju uvrstimo u „Hrv. Domu“.

HRVATSKI SABOR U SPLITU.

Spivao: Starac Mijo.

(DIO PRVI).

Knjigu piše Starac Mijo sitnu,
Knjigu piše na tankom papiru,
Na kolinu veće malaksalu
Pod vremenom teškoga pro-

[gonstva,
Što no ga je doživio Starac
Od kada se izbavio Beča
I Madjara ljutih jánjičara.

Knjigu piše, gorke suze lije
Nad sudbinom hrvatskoga Roda,
Kuju bidan zaslužio nije,
Nakon dugog robovanja kletog.
Izpod bečkog i madjarskog

[jarma.
A kad knjigu natopio suza,
Nju mi šalje Trumbiću Antunu
U srid Splita, hrvatskoga grada,
Na obalam Jadranskoga mora.
U knjizi ga lipo posdravljaše
I ovako Anti govoraše :

„Dragi Ante, našeg roda diko,
„Sićaš li se onoga vrtmená,
„Kad ti meni u sred carskog
[Beča

„Reče: „Mijo, nadošlo je vrime.
„Da obaraš veliko i malo,
„Što u Beču prot Hrvatim radi,
„Što u Pešti nama jamu kopa,
„U Zagrebu što režimu služi,
„Krvoloka peštanskih i bečkih;
„Štosekodnascaru Franjiklanja,
„Što se kod nas Førenc kralju
[moli ?

„Ak' se Ante ne sićaš vrimena,
„Kad si' vako meni govorio,
„Dozvat ću ti i u pamet danak,

„To je bilo pred osamnest lita,
„Kad no Šolta trebala pomoći,
„A u Beču ne mogla ju náci,
„Jer u Beču srce od kamena
„Bilo jeste za potrebe naše,
„Pa ti zgadjen licumirskoj riči
Ministara, carskih janjičara,
„Na čelu im Weisskirchner ljuti,
„Tražili su, da Šoltani dušu
„Prodadu im kod izbora prvih,
„A ti pošten dozvolio nisi,
„Da se Šolta proda carskom

[Beču
„Ni za ono devetsto hiljada,
„Što Šoltani imadjaju platit
„Gradu Splitu, da odkupe otok,
„Pa kád smo se sastali pred
[zgradom
„Parlamenta, zaklinjo si mene,
„Bogom živim i majčinim mli-

[kom
„Da ustanem i povedem borbu
„Perom, riču, drvljem i kame-
[njem.

„Protiv svakom, tko se Beču
[klanja ;
„Protiv svakom na Markovu trgu
„Predstavniku nasilja i sile ;
„Protiv svakom izdajici roda,
„Koji Peštu i Beč podupire
„Od Triglava do Jadranskog
[mora.

„A kad tebi odgovorih Ante,
„Da u mene slabašne su sile,
„Da u mene hambari su prazni
„Tebi suzá poleti niz lice.

„A iz grla rič za riči siplje.
 „„ Udri, Mijo, imaš pero lako,
 „ Udri Mijo, pomoći će tebe,
 „ Svaki Hrvat, što pošteno misli,
 „ Svaki Hrvat, kojimo se, bori
 „ Da se kod nas tudjina obori““.
 „ Ja sam onda poslušao tebe
 „ Borio se koliko sam mogo.
 „ I doživih ispunjene sane
 „ Našeg milog hrvatskoga roda,
 „ Da se jeste izbavio Beča,
 „ Da se jeste otrsao Pešte,
 „ Da se jeste na Markovu trgu
 „ U sred bila Zagreba nam grada
 „ Otrsao krvoloka gadnih,
 „ Predstavnika peštanskih i
 [bečkih,
 „ Za čim si se do šestdeset lita
 „ Ti borio, oj Trumbiću Ante,
 „ Uvik stojeć u redovim prvim,
 „ Ne žaleći ni muke ni truda,
 „ Niti ruse na ramenu glave,
 „ A uza te sve što pravo misli
 „ Diljem cile Dalmacije krasne.
 „ I kada si doživio danak,
 „ Da su gordom dvostrukom
 [Orlu
 „ Na Orjenu satrvana krila,
 „ Plivao si u moru radosti,
 „ S tobom se je veselio svaki
 „ Hrvat, koji vik pošteno misli.
 „ Ali si se prevario brzo
 „ Kada tvoje sokolovo oko
 „ Opazilo da sloboda nije
 „ Ono što smo dobili po Slomu
 „ Krvoloka Beča, Budim-Pešte.
 „ I sad kada sam uvidjaš, Ante
 „ Da smo roblje nezasitnih zviri,
 „ Gore no smo izpod Beča bili
 „ Da se nisu ispunile misli
 „ Starčevića, imenjaka tvoga ;
 „ Kad su zviri prevarile tebe
 „ Sad je vrime, da ustaneš opet
 „ I da vodiš neslomivu borbu
 „ Za slobodu hrvatskoga roda,
 „ Da se riši svih lupeža javnih,
 „ Što mu krađu kese i hambare,

„ Što mu dicu u okove meću,
 „ Što mu rebra prebijaju kivno,
 „ Što mu pale kuće i pojate,
 „ Što mu ruše crkve i oltare,
 „ I džamije muslimana braće,
 „ Što ga silom poživinčit kane.
 „ Ustaj, Ante, poslušaj sad Miju
 „ Starca, narod u za te će biti,
 „ Ali slušaj glas naroda svoga,
 „ I ti zbací s tvoje ruse glave
 „ Sve klobuke crnih rojalista
 „ I zagri Radića Stipana,
 „ Pak u borbi budi njemu desna
 „ Prot silnicim neslomiva ruka.
 „ Ako nesnaš sliku rojalista,
 „ Evo ti je u šarenim bojama,
 „ Naslikanu na svilenom tkivu :
 „ „ Rojaliste, po Evropi ciloj,
 „ „ Što se kupe na kraljevskim
 [Dvorim
 „ „ Jedna briga na tom svitu mori,
 „ „ A ta briga ne dava im mira,
 „ „ Vik u strahu radi svojih dila
 „ „ Proti puku malenomu živu.
 „ „ Monarhiste, deveta je briga
 „ „ Za nevolje, žalosti i tuge,
 „ „ Malog puka, radnika, seljaka,
 „ „ Za nevolje gladnih činovnika,
 „ „ I za rane ratnih invalida.
 „ „ Glavno da su bisaci i kese
 „ „ Njima pune sirotinjskih suza :
 „ „ Glavno da se njihovi bubrezi
 „ „ U lojanim odorama tove,
 „ „ A što narod umire od glada,
 „ „ Što činovnik kletu mito prima,
 „ „ A što radnik zarade nemade,
 „ „ Rojaliste nije briga za to.
 „ „ Sve što rade na kraljevskim
 [dvorim
 „ „ Širom svita, i Evrope mutne,
 „ „ Sve je juha prot maloga puka,
 „ „ Sve je maslo za njihove brade,
 „ „ Sve je varka samo da se dulje
 „ „ Drže čvrsto na kraljevskim
 [dvorim,
 „ „ Plovajući u slasti i masti.

Veljače 1924. ima 29 d. Ova je godina prestupna s 366 d.

	Dani	Hrvatski Kalendar	Hrvatska narodna imena	Pravoslavni Hrvati
P.	1	Ignacije	Branislav, Captislava	Trifon m.
S.	2	Svićnica	Branivoj, Crnojka	Sretenije
N.	3	4. po sv. 3 kr. Blaž	Branko, Crnojka	N. 37. Šim. i Ana
P.	4	Veronika	Bratoljub, Cvatislava	Izidor Pelus
U.	5	Agata dj.	Bratomil, Cvita	Agata
S.	6	Doroteja dj. m.	Bratomir, Cvita	Vukol b.
Č.	7	Romualdo	Bratoslav, Cvitana	Partenije
P.	8	Ivan Mat.	Brštanko, Cvitna	Teodor vlm.
S.	9	Ćiril, Apolonija dj. m.	Budimil, Čudna	Nikifor m.
N.	10	5. po sv. 3 kr. Skolastika	Budimir, Dabiživa	N. Mitr. i Far. Karalamp.
P.	11	Ukazanje Gospe Lurd.	Budislav, Dafina	Vlasij b.
U.	12	Eulalija	Budivoj, Danica	Melet Ant.
S.	13	Fuska dj. m., Katarina	Captislav, Danica	Šimeon s.
Č.	14	Valentin	Crnoje, Crnojka, Darinka	Ćiril ap.
P.	15	Faust. i Jov, m.	Cvatislav, Desanka	Onisim
S.	16	Julijana dj.	Cvitan, Dasislava	Pamfil
N.	17	Sedamdes. Konstantin	Cvitimir, Deša	N. bl. s. Tri sv. Teodor
P.	18	Simeon b., Flavijan	Cvitoje, Dikoslava	Leo [m.]
U.	19	Konrad pri.	Časlav, Divna	Arhip
S.	20	Euhelij b.	Čedomil, Divna	Lav ep.
Č.	21	Eleonora dj.	Čudomil, Dobrana	Timotaj
P.	22	Stolica sv. Petra u Ant.	Dabiživ, Dobrava	Petar i At.
S.	23	Petar Damj.	Danko, Dobrija	Polikarp
N.	24	Šezdesetnica	Daroslav, Dobroslava	Mesopust
P.	25	Matija ap.	Desimir, Dobrulja	Naš. gl. Iv. Krst.
U.	26	Viktori m., Valpurga	Desirad, Domoslava	Tarasij b.
S.	27	Aleksandar m.	Desislav, Dosta	Porfir
Č.	28	Leandar m.	Dobrašin, Draga	Prokopije
P.	29	Teofil	Dobrinja, Dragana	Basilij b.

Vi treba da prigrlite republikansku ideju i da u Srbiji osnujete „Srpsku Republikansku Seljačku Stranku“, koja će za kratko vreme obuzeti srca svih poštenih i nezavisnih Šumadinaca i koja će jedina biti u položaju da bilo sa hrvatskim, bilo sa slovenskim, bilo sa bugarskim narodom postigne poštenu i trajni sporazum na Balkanu. Vi treba da u prvom redu budete na čistu, da svaka monarhistička ili rojalistička stranka, pa i pojedina osoba, nije odraz narodne ili pučke duše, već su duševni i nesni robovi vladodržaca, koji ih krme i tove što mogu bolje, da u potrebi laju po komandi njihovih rojalističkih zapovidnika i da gniče i tlače svakoga ko se slipe ne klanja monarhističkim cilindrima i klobubima. Vi mi izgledate ljudi od oka i boka, ali kao monarhiste ne će te uspieti u radu. Prigrlite srpsku republikansku zastavu, razvite ju u svim krajevima gdi živi Srba s ovu i s onu stranu oceana i pobida je Vaša. Uza Vas, će se svaki srbski seljak, i srbski radnik i svi od beogradskih rojalista potlačeni Šumadinci i Crnogorci rame uz rame boriti za oslobođenje srbskih seljaka i radnika od svih današnjih njihovih jada, a u

Ožujak 1924. ima 31 dan.

Dan	Hrvatski Kalendar	Hrvatska narodna imena	Pravoslavni Hrvati
S. 1	Albin b.	Dobrogost, Dragica	Evdokija
N. 2	Pedeset. Simplicij	Dobroje, Dragica	Siropust. Teodot
P. 3	Kunegunda dj.	Dobromir, Dragija	Evtropije
U. 4	Kazimir	Dobroslav, Draginja	Gerasim
S. 5	Pepelnica. Eusebija	Dobrovit, Dragna	Konon
Č. 6	Felicita, Miroslav	Dobrovoj, Dragojla	42 muč.
P. 7	Toma Akv.	Domagoj, Dragolja	Vasilije
S. 8	Ivan od B.	Domoslav, Dragomira	Teofilakt
N. 9	1. Čista. Franjka R.	Dragan, Dragoslava	1. N. P. 40 muč.
P. 10	40 mučenika	Dragl, Dragilo, Draguja	Kodrat
U. 11	Enlogij, Heraklij	Drago, Draguna	Sofronij
S. 12	Grgur Vel.	Dragobrat, Draža	Teofan
Č. 13	Rozina	Dragoje, Dražica	Nikifor
P. 14	Matilda	Dragoljub, Drenka	Benedikt
S. 15	Longin m.	Dragomir, Držislava	Agap. i Tim.
N. 16	2. Pačista. Heriberto	Dragorad, Dubravka	2. N. P. Sabin
P. 17	Gertruda, Patrik b.	Dragoslav, Dubravka	Aleksij
U. 18	Ćiril Jer., Eduard	Dragoš, Dunja	Kiril b.
S. 19	Josip z. B. D. M.	Dragovan, Dušana	Hrisant
Č. 20	Niketa	Dragovič, Dušanka	Jov. i Serg.
P. 21	Benedikt	Dragutin, Godeslava	Jakob
S. 22	Oktavijan	Draško, Godomira	Vasilije m.
N. 23	3. Bezim. Oton	Dražen, Gojislava	3. N. P. Nikon
P. 24	Gabriel ark.	Držislav, Golubica	Zaharij
U. 25	Blagovjest	Drživoj, Gordana	Blagovjest
S. 26	Emanuel	Dubravko, Gorinka	Gabrijel
Č. 27	Ivan Dam., Rupert	Dušan, Duško, Gorislava	Matrona
P. 28	Ivan Kapist., Guntrum	Dušoje, Gospava	Hilarij
S. 29	Ćiril	Godeslav, Gostimira	Marko b.
N. 30	4. Sredoposna. Viktor	Godoje, Gostislava	4. N. P. Ivan Ljestv.
P. 31	Amos, Balbina	Godomir, Gradislava	Ipatij b.

Sunce 1. izlazi 6.39, zalazi 17.47. 16. izlazi 6.11, zalazi 18.07.

Misec 5. ☉ izl. 6.29, zalazi 17.47. 21. ☽ izl. 18.42, zalazi 6.21.

13. ☾ izl. 10.37, zalazi 0.46. 27. ☾ izl. 0.42, zalazi 10.23.

Duljina dana 1. 11.08; 31. 12.42.

Dan naraste za 1.39.

Početak proljća 20. na 22.20.

tom Vašdm rædu, koji jedini moæe da utre put do konačne pobide narodne volje na Balkanu, dræim da æete i kod svih hrvatskih seljaka i radnika; i ostælih od beogradskih vlastodræzaca potlaæenih hrvatskih stališa naçi svaku pomoć, i da æe Vaš konačni rad na srbsko-republikanskoj bazi bit okrunjen: Ujedinjenjem balkanskih republika u jedan savez. To treba da Vam bude ideal, kao što je svih nezavisnih Hrvata, Slovenaca, Srba i Bugara na Balkanu. U to ime primite hrvatski republikanski pozdrav sa hrvatskog Jadrana.